

РЕШЕНИЕ

№ 4704

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3949** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от М. П. И. в качеството му на член на Управителния съвет /УС/ на [фирма], подадена чрез упълномощения представител адв.В. В., срещу решение № 735 от 01.03.2022 г., постановено по административнонаказателно дело № 17506/2021 г. от Софийски районен съд, 135-ти състав. С него е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-852/18.11.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на касатора на основание чл.221, ал.1, т.3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК – в сила към 02.07.2020 г./ за нарушение на чл.116б, ал.3, т.2 вр. чл.114, ал.2 от ЗППЦК е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 лв.

С касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се отмяната му и произнасяне по съществуващото на спора, при което оспореното наказателно постановление да бъде отменено. В условията на евентуалност моли съда да разпореди да бъде наложено предупреждение за маловажен случай вместо наложеното административно наказание. Претендират се разноски.

Ответникът – Комисията за финансов надзор в представени по делото писмени бележки и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк.С. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да остави в сила обжалваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение районният съд е потвърдил оспореното пред него наказателно постановление. За да достигне до този резултат, от фактическа страна е установил, че [фирма] притежава статут на публично дружество, вписано под № 2 РГ-05-1091 в регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа по чл.30, ал.1, т.3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН). Чрез единната електронна система за предоставяне на информация на КФН по електронен път - е-Р., вх. № 10-05-5880 от 30.10.2020 г. [фирма] представило в КФН индивидуален междинен финансов отчет за дейността си за третото тримесечие на 2020 г. Констатирано било, че в раздел „Текущи пасиви“, група „Търговски и други задължения“, статия „Текущи задължения“ от счетоводния баланс на дружеството към 30.09.2020 г., последното отчетло задължения към свързани предприятия в размер на 22963 лева, докато към 30.06.2020 г. същите били в размер на 21459 лева, съгласно шест месечен финансов отчет за 2020 г., представен в КФН по електронен път чрез е-Р., вх. № 10-05-5060 от 30.09.2020 г. Във връзка с така предоставената информация от страна на КФН започнала проверка по документи на [фирма]. От получените в КФН с писмо вх.№ РГ-05-1091-5/04.01.2021 г. документи се установило, че на 23.07.2020 г. [фирма] е сключило договор за банков кредит с променлив лихвен процент, реф. № 05000КР-АА-1702 с [фирма], в размер на 1 650 000 лева за допълване на оборотния капитал на публичното дружество. От представения в КФН с писмо вх. № РГ-05-1091-5/04.01.2021 г. протокол от заседание на УС на [фирма], се установило, че на заседанието, проведено на 25.06.2020 г. са присъствали всички членове на УС и единодушно е било взето решение дружеството да кандидатства пред [фирма] за предоставяне на оборотен банков кредит в размер на 1 650 000 лева, като изпълнителните директори са били упълномощени да договорят с банката и останалите условия по кредита. За пълно изясняване на случая с писмо на КФН изх.№ РГ-05-1091- 5/27.01.2021г. била изискана декларация от представляващите дружеството относно наличието на заинтересовани лица по смисъла на чл.117, ал.7 от ЗППЦК в сделката по сключване на договора за банков кредит с [фирма]. С писмо вх.№ РГ-05-1091- 5/03.02.2021 г. от представляващите дружеството била представена декларация, в която се посочвали управителните и контролните органи на [фирма] и [фирма] и свързаността между дружествата, като не се декларирало изрично дали сделката е извършена с участието на заинтересовани лица. Във връзка с това, с писмо изх.№ 09-6-32/08.03.2021 г. от [фирма] били изискани акционерните книги на [фирма], на [фирма] и на [фирма] към 23.07.2020 г. От получения отговор се установило, че към 23.07.2020 г. [фирма] притежава 13,84% от капитала на [фирма] и 63,65 % от капитала на [фирма], което дружество от своя страна притежава 51,22%

от гласовете в ОСА на [фирма], поради което [фирма] притежава пряко и непряко (чрез [фирма]) 65,06% от гласовете в ОСА на [фирма]. От друга страна [фирма] притежава 8,24 % от капитала на [фирма]. След извършена справка по партидата на [фирма] в Търговския регистър и в Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел се установило, че [фирма] притежава 100% от капитала на [фирма], което дружество пък притежава 61,05 % от капитала на [фирма]. Следователно [фирма] притежавало пряко и непряко общо 69,29 % от гласовете в ОСА на [фирма]. С писмо изх. № 09-6-32/23.04.2021 г. от [фирма] били изискани акционерните книги на [фирма], на [фирма] и [фирма], от които да се установят акционерите в [фирма] и в [фирма] към датата на вземане на решението на УС на дружеството за сключване на договора за банков кредит - 25.06.2020 г. От акционерните книги на трите дружества, получени в КФН с писмо вх.№ 09-6-32/27.04.2021 г. се установило, че към 25.06.2020 г. няма промяна в акционерната структура на трите дружества от представеното с писмо от [фирма] от 10.03.2021 г. Предвид тези констатации контролните органи от КФН приели, че членовете на УС на [фирма] е следвало да изпълнят задължението си по чл.116б, ал.3, т.2 от ЗППЦК и да представят в КФН протокола, обективиращ решението по чл.114, ал.2 от ЗППЦК, от проведеното на 25.06.2020 г. заседание на УС на [фирма], в срок до 01.07.2020 г.

На 25.05.2021 г. срещу М. И. в качеството му на член на управителния съвет на [фирма], бил издаден АУАН № Р-06-433, за извършено на 02.07.2021 г. в [населено място] нарушение по чл.116б, ал.3, т.2 вр.чл.114, ал.2 от ЗППЦК. Актът бил съставен в присъствие на пълномощник на И.. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП № Р-10-852/18.11.2021 г.

При така установеното от фактическа страна съдът е направил следните правни изводи: съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи (съгласно чл.222, ал.1 от ЗППЦК; заповед № 3-61/17.03.2021 г., т.1.1.16 на заместник-председателя на КФН). Спазена била предвидената от закона писмена форма и задължителни реквизити по смисъла на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. За неоснователно съдът е приел възражението за неспазен срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Според въззивния съд, този срок не можел да започне да тече преди постъпването на релевантната информация на 03.02.2021 г. от страна на дружеството, както и преди 10.03.2021 г. (датата на получаване на писмото от [фирма]) и преди 27.04.2021 г. (когато е установена акционерната структура на [фирма] към датата на вземане на решението на УС на дружеството за сключване на договора за банков кредит - 25.06.2020 г.), т. е. когато контролните органи са разполагали с цялата необходима информация, за извършване на преценка за наличие или не на осъществено нарушение, респективно за евентуалния му автор.

Като неоснователно съдът е възприел и възражението, че АУАН е връчен на лице без представителна власт. От приложеното към АНП пълномощно съдът е установил, че касаторът е упълномощил С. А. Г. да го представлява пред КФН в качеството му на член на УС на публичното дружество [фирма], т.е. налице било валидно учредена представителна власт.

Констатираното административно нарушение било описано точно и ясно, като били посочени всички елементи от състава му, както и съответстващата му правна квалификация, така че нарушителят да е в състояние да възприеме фактическите и правни рамки на нарушението и адекватно да организира защитата си. Налице било и съответствие между обстоятелствената част на АУАН с обстоятелствената част на

НП, както и редовна процедура по връчването на АУАН и НП срещу подпис на жалбоподателя. Поради това съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да са съществени и да представляват самостоятелно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт.

По същество съдът е приел, че е налице визираното с разпоредбата на чл.116б, ал.3, т.2 от ЗППЦК нарушение, която задължава членовете на управителния орган на публичното дружество, в срок 4 работни дни от датата на провеждане на заседанието на съвета на директорите на публичното дружество, да представят в КФН протокол от заседанието, обективиращ овластителните решения по чл.114, ал.2 и 3 от ЗППЦК, като съгласно чл.114, ал.2 от ЗППЦК, сделките на публично дружество с участие на заинтересовани лица, извън посочените в ал.1, подлежат на предварително одобрение от управителния орган на публичното дружество.

Съдът е отчел като неоснователно възражението, че в случая следвало да намери приложение разпоредбата на чл.114, ал.10, т.1 от ЗППЦК, тъй като кредитирането се извършвало по заемане и не се третираше като сделка между свързани лица. Според цитираната правна норма, разпоредбите на ал.1 и 3 не се прилагат в случаите: при сключване на договори за банкови кредити и предоставяне на обезпечения по тях, както и при сделки, извършени при осъществяване на обичайната търговска дейност на дружеството; изречение първо не се прилага при участие на заинтересовани лица в някоя от посочените сделки. Разпоредбата на чл.114, ал.7, предл. пето и шесто във вр.с т.2, предл. първо и второ, хипотеза първа от ЗППЦК определя, че заинтересовани лица са лица, които пряко и непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на публичното дружество, когато те притежават пряко и непряко поне 25 на сто от гласовете на общото събрание на юридическото лице, което е насрещна страна. От фактическа страна безспорно било установено, че [фирма] притежава повече от 25 на сто от гласовете в ОСА на публичното дружество [фирма] и повече от 25 на сто от гласовете в ОСА на насрещната страна по договора за банков кредит – [фирма], поради което правилно дружеството [фирма] било прието от административнонаказващия орган за заинтересовано лице.

Правилно била приложена санкционната норма на чл.221, ал.1, т.3 от ЗППЦК (в сила към датата на нарушението - 02.07.2020 г.), която била по-благоприятна за нарушителя по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗАНН от сега действащата санкционна норма на чл.221, ал.1, т.4 от ЗППЦК. Според съда, така наложената глоба била правилно индивидуализирана по размер и допринасяла за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН.

На последно място, съдът е приел за неоснователно искането за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, поради изключителната важност на обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Нарушението било формално, на просто извършване, и се явявало довършено със самия факт на неизпълнение на предвиденото задължение, без законът да поставя изискване за настъпване на определен вредоносен резултат. Неизпълнение на задължението по чл.116б, ал.3, т.2 вр. чл.114, ал.2 от ЗППЦК в срок препятствало надзорния орган да упражни навременен и адекватен контрол.

Обжалваното решение е правилно.

Не са налице твърдяните в жалбата касационни основания за неговата отмяна, нито се

констатираха такива при извършената служебна проверка за валидност и допустимост на съдебното решение и съответствието му с материалния закон. Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя правните изводи на въззивния съд за законосъобразност на наказателното постановление, към които на основание чл.221, ал.2 от АПК може да препрати. Обоснована е преценката, че АУАН е съставен в съответствие с чл.34 от ЗАНН. Нарушителят е станал известен на 27.04.2021 г., след като е установена акционерната структура на [фирма] към датата на вземане на решението на УС на дружеството за сключване на договора за банков кредит на 25.06.2020 г. След представянето на акционерните структури се установява, че [фирма], притежава пряко и непряко повече от 25 % от правото на глас в Общите събрания на акционерите на [фирма] и [фирма]. В декларацията, подадена от М. И. относно наличието на заинтересовани лица по смисъла на чл.117, ал.7 от ЗППЦК в сделката по сключване на договора за банков кредит с [фирма] не е посочено дали сделката е извършена с участието на заинтересовани лица. Следователно акционерната структура на дружество не е установена с декларация на члена на УС, а след справка от [фирма], постъпила на 27.04.2021 г., от която дата е започнал да тече и срока за изготвяне на АУАН.

Следва да се посочи, че на М. П. И. е наложено наказание „глоба“ в размер на 3000 лева, която е в минимално предвидения с разпоредбата на чл.221, ал.1, т.3 от ЗППЦК размер, в редакцията ѝ към 02.07.2020 г. (датата на извършеното нарушение). В разпоредбата към съответната редакция е посочено, че за нарушение на определени изчерпателно изброени текстове от ЗППЦК, включително за нарушение на чл.116б от ЗППЦК, се предвижда наказание „глоба“ в размер от 3000 до 5000 лева. За М. И. е възникнало задължение по чл.116б, ал.3, т.2 от ЗППЦК да предостави на КФН протокола от заседанието, проведено на 25.06.2020 г., обективиращ овластително решение по чл.114, ал.2 и 3, в срок 4 работни дни от датата на провеждане на заседанието. Срокът е изтекъл на 01.07.2020 г. Глобата не е явно несправедлива, съответства на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и на целите по чл.12 от ЗАНН. Не се приемат аргументите в касационната жалба, че случаят е маловажен. Деянието не е маловажен случай, като настоящата инстанция поддържа подробните мотиви относно неприменимостта на чл.28 от ЗАНН, изложени в решението на СРС.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 и 4 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 735 от 01.03.2022 г., постановено по административнонаказателно дело № 17506/2021 г. от Софийски районен съд, 135-ти състав.

ОСЪЖДА М. П. И. с ЕГН [ЕГН] и с постоянен адрес: [населено място], район „Л.“,

[улица], ет.6, ап.21, да заплати на Комисията за финансов надзор сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/